

II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

DECIZIA CONSILIULUI

din 8 noiembrie 2007

privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980

(2007/856/CE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Actul de aderare din 2005, în special articolul 3 alineatul (4),

având în vedere recomandarea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (denumită în continuare „Convenția din 1980”), deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980, a intrat în vigoare la 1 aprilie 1991.
- (2) Convenția din 1980 a fost completată de Primul și Al doilea protocol din 19 decembrie 1988 privind interpretarea acesteia de către Curtea de Justiție a Comunităților Europene ⁽²⁾ (denumite în continuare „Primul și Al doilea protocol din 1988”).
- (3) Republica Elenă a aderat la Convenția din 1980 prin Convenția din 10 aprilie 1984 ⁽³⁾ (denumită în continuare „Convenția din 1984”), care a intrat în vigoare la 1 aprilie 1991.
- (4) Regatul Spaniei și Republica Portugheză au aderat la Convenția din 1980 prin Convenția din 18 mai 1992 ⁽⁴⁾ (denumită în continuare „Convenția din 1992”), care a intrat în vigoare la 1 septembrie 1993.

- (5) Republica Austria, Republica Finlanda și Regatul Suediei au aderat la Convenția din 1980 prin Convenția din 29 noiembrie 1996 ⁽⁵⁾ (denumită în continuare „Convenția din 1996”), care a intrat în vigoare la 1 octombrie 1998.

- (6) Ca urmare a aderării la Uniunea Europeană a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovacă, o convenție privind aderarea acestor noi state membre la Convenția din 1980, precum și la Primul și Al doilea protocol din 1988 ⁽⁶⁾ a fost semnată la 14 aprilie 2005 (denumită în continuare „Convenția din 2005”). Aceasta nu este încă în vigoare între toate statele membre.

- (7) În temeiul articolului 3 alineatul (3) din Actul de aderare din 2005, Republica Bulgaria și România aderă la convențiile și protocoalele enumerate în anexa I la actul de aderare, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2007/857/CE a Consiliului ⁽⁷⁾. Printre aceste convenții și protocoale figurează Convenția din 1980 și Primul și Al doilea protocol din 1988, precum și convențiile din 1984, 1992, 1996 și din 2005. Aceste convenții și protocoale intră în vigoare în raport cu Republica Bulgaria și România la data stabilită de Consiliu.

- (8) În conformitate cu articolul 3 alineatul (4) din Actul de aderare din 2005, Consiliul urmează să efectueze toate modificările necesare ca urmare a aderării Republicii Bulgaria și a României la aceste convenții și protocoale,

⁽¹⁾ Aviz emis la 11 octombrie 2007 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO L 48, 20.2.1989, p. 1 și JO L 48, 20.2.1989, p. 17.

⁽³⁾ JO L 146, 31.5.1984, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 333, 18.11.1992, p. 1.

⁽⁵⁾ JO C 15, 15.1.1997, p. 10.

⁽⁶⁾ JO C 169, 8.7.2005, p. 1.

⁽⁷⁾ A se vedea pagina 3 din prezentul Jurnal Oficial.

DECIDE:

Articolul 1

La articolul 2 din Primul protocol din 1988 privind interpretarea de către Curtea de Justiție a Comunităților Europene a Convenției din 1980, litera (a) se modifică după cum urmează:

(a) între a doua și a treia liniuță se introduce următoarea liniuță:

„— în Bulgaria:

Върховен касационен съд и Върховен административен съд”;

(b) între a douăzecea și a douăzeci și una liniuță se introduce următoarea liniuță:

„— în România:

Înalta Curte de Casație și Justiție”.

Articolul 2

(1) Convenția din 1980 și Primul și Al doilea protocol din 1988, precum și convențiile din 1984, 1992 și 1996, astfel cum au fost modificate prin prezenta decizie, intră în vigoare între Republica Bulgaria, România și celelalte state membre la 15 ianuarie 2008.

(2) Convenția din 2005 intră în vigoare la 15 ianuarie 2008 între Republica Bulgaria, România și statele membre în raport cu care această convenție a intrat în vigoare înaintea acestei date.

(3) Convenția din 2005 intră în vigoare între Republica Bulgaria, România și statele membre în raport cu care această

convenție nu este încă în vigoare la data menționată la articolul 5 alineatul (2) din convenția respectivă.

Articolul 3

Textele Convenției din 1980 și ale Primului și Celui de-al doilea protocol din 1988, precum și cele ale convențiilor din 1984, 1992, 1996 și 2005, redactate în limbile bulgară și română și anexate la prezenta decizie, sunt autentice în aceleași condiții ca și celelalte versiuni lingvistice ale convențiilor și ale protocoalelor menționate.

Un exemplar unic al acestor texte în limbile bulgară și română este depus la arhivele Secretariatului General al Consiliului Uniunii Europene împreună cu celelalte versiuni lingvistice autentice.

Secretarul general transmite guvernelor Republicii Bulgaria și României o copie certificată conformă a convențiilor și a protocoalelor menționate la primul paragraf, în limbile spaniolă, cehă, daneză, germană, estonă, greacă, engleză, franceză, irlandeză, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, olandeză, polonă, portugheză, slovacă, slovenă, finlandeză și suedeză.

Articolul 4

Prezenta decizie produce efecte din ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 8 noiembrie 2007.

Pentru Consiliu

Președintele

R. PEREIRA

ANEXA I

CONVENȚIA

privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980

PREAMBUL

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE la Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene,

PREOCUPATE să continue, în domeniul dreptului internațional privat, activitatea de unificare juridică deja întreprinsă în cadrul Comunității, în special în ceea ce privește competența instanțelor și executarea hotărârilor,

DORIND să instituie norme uniforme cu privire la legea aplicabilă obligațiilor contractuale,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

TITLUL I

DOMENIUL DE APLICARE A CONVENȚIEI

*Articolul 1***Domeniul de aplicare a convenției**

- (1) Normele din prezenta convenție se aplică obligațiilor contractuale în toate situațiile în care există un conflict de legi.
- (2) Dispozițiile prezentei convenții nu se aplică:
  - (a) statutului și capacității persoanelor fizice, fără a aduce atingere articolului 11;
  - (b) obligațiilor contractuale privind:
    - testamentele și succesiunile;
    - drepturile patrimoniale ce decurg din regimuri matrimoniale;
    - drepturile și obligațiile ce decurg din relațiile de familie, părintești, de căsătorie sau de alianță, inclusiv obligațiile de întreținere în privința copiilor nelegitimi;
  - (c) obligațiilor născute din cambii, cecuri, bilete la ordin, precum și din alte instrumente negociabile, în măsura în care obligațiile născute din aceste instrumente negociabile derivă din caracterul lor negociabil;
  - (d) convențiilor de arbitraj și celor de alegere a instanței competente;
  - (e) chestiunilor reglementate de dreptul societăților și al altor persoane juridice, înregistrate sau nu, cum sunt constituirea, prin înregistrare sau în alt mod, capacitatea juridică, funcționarea internă și dizolvarea societăților și altor persoane juridice, înregistrate sau nu, precum și răspunderea personală juridică a administratorilor sau a membrilor acestora pentru obligațiile societății sau ale persoanei juridice;

- (f) capacității unui administrator de a angaja față de terți persoana pe seama căreia acționează sau capacității unui organ al unei societăți sau al unei persoane juridice, înregistrate sau nu, de a angaja față de terți această societate sau persoană juridică;
  - (g) constituirii trusturilor, relațiilor pe care acestea le creează între cei care le compun, administratorii trusturilor și beneficiari;
  - (h) mijloacelor de probă și procedurii, fără a aduce atingere articolului 14.
- (3) Normele din prezenta convenție nu se aplică contractelor de asigurare care acoperă riscurile situate pe teritoriile statelor membre ale Comunității Economice Europene. Pentru a determina dacă un risc este situat pe aceste teritorii, instanța aplică legislația sa națională.
- (4) Alineatul precedent nu se aplică contractelor de reasigurare.

Articolul 2

Aplicarea legii statelor care nu sunt state contractante

Orice lege desemnată prin prezenta convenție se aplică indiferent dacă această lege este sau nu cea a unui stat contractant.

TITLUL II

NORME UNIFORME

Articolul 3

Libertatea de alegere

- (1) Contractul este guvernat de legea aleasă de către părți. Această alegere trebuie să fie expresă sau să rezulte, cu un grad rezonabil de certitudine, din condițiile contractuale sau din împrejurările cauzei. Prin alegerea lor, părțile pot desemna legea aplicabilă întregului contract sau numai unei părți din acesta.
- (2) Părțile pot conveni, în orice moment, să supună contractul altei legi decât cea care îl guverna anterior, fie în baza unei alegeri anterioare în temeiul prezentului articol, fie în temeiul altor dispoziții ale prezentei convenții. Orice modificare efectuată de către părți cu privire la legea aplicabilă, care intervine ulterior încheierii contractului, nu aduce atingere valabilității formale a contractului în sensul articolului 9 și nu afectează în mod negativ drepturilor terților.
- (3) Alegerea de către părți a unei legi străine, indiferent dacă este însoțită sau nu de alegerea unei instanțe străine, nu aduce atingere, în cazul în care toate celelalte elemente relevante ale situației sunt legate la momentul acestei alegeri de o singură țară, aplicării normelor de la care legea țării respective nu permite derogare prin contract, denumite în continuare „norme imperative”.
- (4) Existența și valabilitatea consimțământului părților cu privire la alegerea legii aplicabile se determină în conformitate cu dispozițiile articolelor 8, 9 și 11.

Articolul 4

Legea aplicabilă în absența alegerii

- (1) În măsura în care legea aplicabilă contractului nu a fost aleasă în conformitate cu articolul 3, contractul este supus legii țării cu care acesta prezintă cele mai strânse legături. Cu toate acestea, dacă o parte a contractului poate fi separată de restul contractului și prezintă o legătură mai strânsă cu o altă țară, legea acestei alte țări se va putea aplica, prin excepție, acestei părți din contract.

(2) Sub rezerva dispozițiilor alineatului (5), contractul este prezumat a avea legături mai strânse cu țara în care partea care trebuie să execute prestația caracteristică aceluși contract își are reședința obișnuită sau, în cazul unei societăți sau al unei alte persoane juridice, înregistrate sau nu, sediul central. Cu toate acestea, dacă contractul este încheiat în exercitarea activității profesionale a acestei părți, țara în cauză este aceea în care este situat sediul său principal sau țara în care este situat locul de desfășurare a activității la care trebuie executată prestația, în cazul în care, în conformitate cu contractul, prestația trebuie executată printr-un alt loc de desfășurare a activității decât sediul principal.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (2) al prezentului articol, în măsura în care contractul are ca obiect un drept real imobiliar sau un drept de folosință asupra unui bun imobil, contractul în cauză este prezumat a avea legăturile cele mai strânse cu țara unde este situat imobilul.

(4) Contractul de transport de mărfuri nu face obiectul prezumției de la alineatul (2). În cazul unui astfel de contract, dacă țara în care transportatorul își are sediul principal în momentul încheierii contractului este aceeași cu cea unde este situat locul de încărcare sau de descărcare sau sediul principal al expeditorului, contractul este prezumat ca având legăturile cele mai strânse cu țara respectivă. La aplicarea prezentului alineat, contractele pentru curse charter pentru o singură călătorie sau alte contracte sunt considerate contracte de transport de mărfuri dacă au ca obiect principal efectuarea unui transport de mărfuri.

(5) Alineatul (2) nu se aplică dacă prestația caracteristică nu poate fi determinată, iar prezumțiile de la alineatele (2), (3) și (4) sunt înlăturate dacă din ansamblul circumstanțelor cauzei reiese că acel contract prezintă legături mai strânse cu o altă țară.

Articolul 5

Anumite contracte încheiate de consumatori

(1) Prezentul articol se aplică contractelor care au ca obiect furnizarea unde mărfuri sau servicii unei persoane (consumatorul), pentru o folosință care poate fi considerată ca nefăcând parte din activitatea sa profesională, precum și contractelor de acordare a unui credit în acest scop.

(2) Sub rezerva dispozițiilor articolului 3, alegerea de către părți a legii aplicabile nu poate avea ca rezultat privarea consumatorului de protecția care îi este asigurată prin normele imperative ale legii țării în care acesta își are reședința obișnuită:

- dacă încheierea unui contract a fost precedată în această țară de o ofertă specifică adresată consumatorului sau de publicitate și dacă acel consumator a îndeplinit în această țară toate formalitățile necesare în ceea ce îl privește pentru încheierea contractului; sau
- dacă co-contractantul consumatorului sau reprezentantul acestuia a primit comanda consumatorului în această țară; sau
- dacă contractul este o vânzare de mărfuri și consumatorul a călătorit din acea țară într-o țară străină în care a emis comanda, cu condiția ca această călătorie a consumatorului să fi fost organizată de către vânzător în scopul de a determina consumatorul să cumpere.

(3) Sub rezerva dispozițiilor articolului 4 și în absența unei alegeri în conformitate cu articolul 3, contractele cărora li se aplică prezentul articol sunt supuse legii țării în care consumatorul își are reședința obișnuită, dacă sunt încheiate în împrejurările descrise la alineatul (2) al prezentului articol.

(4) Prezentul articol nu se aplică:

- (a) contractelor de transport;
- (b) contractelor de prestări de servicii, în cazul în care serviciile urmează să fie prestate consumatorului exclusiv într-o altă țară decât cea în care consumatorul își are reședința obișnuită.

(5) Sub rezerva dispozițiilor alineatului (4), prezentul articol se aplică contractului care oferă, pentru un preț global, prestații combinate de transport și cazare.

*Articolul 6***Contractele individuale de muncă**

- (1) Sub rezerva dispozițiilor articolului 3, într-un contract de muncă alegerea de către părți a legii aplicabile nu poate avea ca rezultat privarea angajatului de protecția care îi este asigurată prin normele imperative ale legii care ar fi aplicabilă în absența alegerii, în temeiul alineatului (2).
- (2) Sub rezerva dispozițiilor articolului 4 și în absența unei alegeri în conformitate cu articolul 3, contractul de muncă este supus:
- (a) legii țării în care angajatul își desfășoară în mod obișnuit munca în executarea contractului, chiar dacă este angajat cu titlu temporar în altă țară; sau
  - (b) dacă angajatul nu își desfășoară în mod obișnuit munca într-o singură țară, legii țării în care este situat sediul prin care a fost angajat,

cu excepția cazului în care reiese din ansamblul împrejurărilor că acel contract de muncă prezintă legături mai strânse cu o altă țară, caz în care contractul este supus legii acelei țări.

*Articolul 7***Normele imperative**

- (1) La aplicarea, în temeiul prezentei convenții, a legii unei anumite țări, pot fi recunoscute efectele normelor imperative ale legii altei țări cu care situația prezintă o legătură strânsă dacă și în măsura în care, în temeiul dreptului acestei din urmă țări, normele respective trebuie aplicate indiferent care este legea aplicabilă contractului. Pentru a se decide dacă pot fi recunoscute efectele acestor norme imperative, se va ține cont de natura acestora, de scopul acestora, precum și de consecințele care decurg din aplicarea sau neaplicarea lor.
- (2) Nicio dispoziție din prezenta convenție nu poate limita aplicarea normelor legii instanței în cazul în care aceste norme sunt imperative indiferent care este legea aplicabilă, în rest, contractului.

*Articolul 8***Valabilitatea materială**

- (1) Existența și valabilitatea contractului sau a unei condiții contractuale se determină pe baza legii care ar fi aplicabilă contractului sau condiției respective, în temeiul prezentei convenții, dacă contractul sau condiția ar fi valabile.
- (2) Cu toate acestea, o parte se poate întemeia pe legea țării în care își are reședința obișnuită pentru a stabili lipsa consimțământului său, dacă din împrejurări reiese că nu ar fi rezonabil să se determine efectele comportamentului său în conformitate cu legea precizată la alineatul precedent.

*Articolul 9***Valabilitatea formală**

- (1) Un contract încheiat între persoane care se află în aceeași țară este formal valabil dacă respectă cerințele de formă prevăzute de legea căreia îi este supus în temeiul prezentei convenții sau cerințele de formă prevăzute de legea țării în care a fost încheiat.
- (2) Un contract încheiat între persoane care se află în țări diferite este formal valabil dacă respectă cerințele de formă prevăzute de legea căreia îi este supus în temeiul prezentei convenții sau cerințele de formă prevăzute de legea uneia dintre țările respective.

(3) În cazul în care contractul este încheiat prin reprezentant, țara în care acționează reprezentantul este cea care se ia în considerare în sensul aplicării alineatelor (1) și (2).

(4) Un act menit să producă efecte juridice cu privire la un contract existent sau preconizat este formal valabil dacă respectă cerințele de formă prevăzute de legea căreia îi este supus sau îi va fi supus contractul în temeiul prezentei convenții sau de legea țării în care a fost încheiat actul respectiv.

(5) Dispozițiile alineatelor precedente nu se aplică contractelor care intră sub incidența articolului 5, încheiate în împrejurările descrise la articolul 5 alineatul (2). Valabilitatea formală a unor astfel de contracte este reglementată de legea țării în care consumatorul își are reședința obișnuită.

(6) Sub rezerva alineatelor (1)-(4) ale prezentului articol, un contract care are ca obiect un drept real imobiliar sau un drept de folosință asupra unui bun imobil este supus în ceea ce privește forma normelor imperative ale legii țării în care este situat bunul imobil, dacă prin legea respectivă aceste cerințe se impun indiferent care este locul încheierii contractului și indiferent care este legea care reglementează pe fond contractul.

Articolul 10

Domeniul de aplicare a legii contractului

(1) Legea aplicabilă contractului în temeiul articolelor 3-6 și 12 din prezenta convenție reglementează în special:

- (a) interpretarea;
- (b) executarea obligațiilor;
- (c) în limitele competenței conferite instanței prin legea sa procedurală, urmările încălcării contractului, inclusiv evaluarea prejudiciului în măsura în care este reglementată de norme de drept;
- (d) diferitele moduri de stingere a obligațiilor, precum și prescripția și decăderea;
- (e) consecințele nulității contractului.

(2) În ceea ce privește modalitățile de executare și măsurile care trebuie luate în cazul executării defectuoase, se va ține seama de legea țării în care are loc executarea.

Articolul 11

Incapacitatea

Într-un contract încheiat între persoane care se află în aceeași țară, o persoană fizică care este capabilă în temeiul legii acestei țări poate invoca incapacitatea sa care decurge dintr-o altă lege numai dacă, în momentul încheierii contractului, co-contractantul cunoștea această incapacitate sau dacă nu o cunoștea ca urmare a neglijenței sale.

Articolul 12

Cesiunea de creanță

(1) Obligațiile dintre cedentul și cesionarul unei creanțe sunt reglementate de legea care, în temeiul prezentei convenții, este aplicabilă contractului dintre aceștia.

(2) Legea care reglementează creanța cedată determină caracterul cesionabil al acesteia, raporturile dintre cesionar și debitor, condițiile de opozabilitate a cesiunii debitorului și caracterul liberator al prestației executate de către debitor.

*Articolul 13***Subrogația**

(1) Dacă o persoană („creditorul”), are o creanță contractuală față de o altă persoană („debitorul”) și dacă un terț are obligația de a satisface creanța față de creditor sau a satisfăcut în fapt această creanță, legea care reglementează obligația terțului de a satisface creanța față de creditor determină dacă terțul este îndreptățit să exercite, în tot sau în parte, împotriva debitorului drepturile pe care le avea creditorul în temeiul legii aplicabile raporturilor dintre aceștia.

(2) Aceeași normă se aplică dacă mai multor persoane le revine aceeași obligație contractuală, iar creanța a fost satisfăcută față de creditor de către una dintre aceste persoane.

*Articolul 14***Sarcina probei**

(1) Legea care reglementează contractul în temeiul prezentei convenții se aplică în măsura în care, în materie de obligații contractuale, stabilește prezumții legale sau atribuie sarcina probei.

(2) Contractele sau actele menite să producă efecte juridice pot fi dovedite prin orice mijloc de probă admis fie de legea instanței, fie de una dintre legile menționate la articolul 9, în temeiul căreia actul este valabil în ceea ce privește forma, cu condiția ca astfel de mijloace de probă să fie admisibile în fața instanței sesizate.

*Articolul 15***Excluderea trimiterii**

În cazul în care prezenta convenție dispune aplicarea legii unei țări, prin legea acestei țări se înțeleg normele de drept în vigoare în această țară cu excepția normelor de drept internațional privat.

*Articolul 16***Ordinea publică**

Aplicarea unei norme a legii oricărei țări desemnată prin prezenta convenție nu poate fi înlăturată decât dacă această aplicare este vădit incompatibilă cu ordinea publică în sensul legii instanței.

*Articolul 17***Neretroactivitatea**

Prezenta convenție se aplică contractelor încheiate într-un stat contractant după data la care prezenta convenție a intrat în vigoare în raport cu statul respectiv.

*Articolul 18***Interpretarea uniformă**

În interpretarea și aplicarea normelor uniforme de mai sus, se ține seama de caracterul lor internațional și de oportunitatea atingerii unui nivel uniform de interpretare și aplicare a acestora.

*Articolul 19***State cu mai multe sisteme juridice**

(1) În cazul în care un stat cuprinde mai multe unități teritoriale, fiecare dintre acestea având norme de drept proprii în materie de obligații contractuale, pentru a determina legea aplicabilă în temeiul prezentei convenții, fiecare unitate teritorială este considerată o țară.

(2) Un stat în care diferite unități teritoriale au propriile lor norme de drept în materie de obligații contractuale nu este obligat să aplice prezenta convenție conflictelor de legi care intervin numai între sisteme juridice ale acestor unități teritoriale.

*Articolul 20***Supremația dreptului comunitar**

Prezenta convenție nu aduce atingere aplicării dispozițiilor care stabilesc, pentru anumite chestiuni specifice, normele referitoare la conflictele de legi în materie de obligații contractuale și care sunt sau vor fi cuprinse în acte ale instituțiilor Comunităților Europene sau în legislațiile naționale armonizate în cadrul punerii în aplicare a unor asemenea acte.

*Articolul 21***Raporturile cu alte convenții**

Prezenta convenție nu aduce atingere aplicării convențiilor internaționale la care un stat contractant este sau devine parte.

*Articolul 22***Rezerve**

(1) Orice stat contractant poate, la momentul semnării, al ratificării, al acceptării sau al aprobării, să își rezerve dreptul de a nu aplica:

(a) dispozițiile articolului 7 alineatul (1);

(b) dispozițiile articolului 10 alineatul (1) litera (e).

(2) Orice stat contractant poate de asemenea, la notificarea unei extinderi a convenției în conformitate cu articolul 27 alineatul (2), să formuleze una sau mai multe asemenea rezerve cu efect limitat la teritoriile vizate de extindere sau la unele dintre aceste teritorii.

(3) Orice stat contractant poate retrage în orice moment o rezervă; rezerva încetează să producă efecte în prima zi a celei de-a treia luni calendaristice după notificarea retragerii.

TITLUL III

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 23*

(1) Dacă, după data intrării în vigoare a prezentei convenții în raport cu un stat contractant, acesta dorește să adopte o nouă normă de conflict de legi pentru o anumită categorie de contracte care intră în domeniul de aplicare al prezentei convenții, statul în cauză comunică intenția sa celorlalte state semnatare prin intermediul secretarului general al Consiliului Comunităților Europene.

(2) În termen de 6 luni de la comunicarea către secretarul general, orice stat semnatar poate solicita acestuia să organizeze consultări între statele semnatare în vederea ajungerii la un acord.

(3) Dacă în acest termen niciun stat semnatar nu a solicitat consultări sau dacă, în termen de doi ani de la comunicarea către secretarul general, nu a rezultat niciun acord în urma consultărilor, statul contractant în cauză poate modifica legislația sa în modul indicat. Măsurile luate de statul în cauză sunt aduse la cunoștința celorlalte state semnatare prin intermediul secretarului general al Consiliului Comunităților Europene.

Articolul 24

(1) Dacă, după data intrării în vigoare a prezentei convenții în raport cu un stat contractant, acesta dorește să devină parte a unei convenții multilaterale al cărei obiectiv principal ori unul dintre obiectivele principale este de a stabili norme de drept internațional privat cu privire la oricare dintre materiile reglementate prin prezenta convenție, se aplică procedura prevăzută la articolul 23. Cu toate acestea, termenul de 2 ani menționat la alineatul (3) din articolul respectiv se reduce la un an.

(2) Nu este necesar să fie urmată procedura menționată la alineatul precedent dacă un stat contractant sau una dintre Comunitățile Europene este deja parte la convenția multilaterală sau dacă obiectul acesteia este de a revizui o convenție la care statul în cauză este deja parte sau dacă este cazul unei convenții încheiate în cadrul Tratatelor de instituire a Comunităților Europene.

Articolul 25

În cazul în care un stat contractant consideră că se aduce atingere unificării realizate prin prezenta convenție prin încheierea unor acorduri care nu sunt reglementate la articolul 24 alineatul (1), statul respectiv poate solicita secretarului general al Consiliului Comunităților Europene să organizeze consultări între statele semnatare ale prezentei convenții.

Articolul 26

Fiecare stat contractant poate solicita revizuirea prezentei convenții. În acest caz, președintele Consiliului Comunităților Europene convoacă o conferință de revizuire.

Articolul 27

(1) Prezenta convenție se aplică pe teritoriile europene ale statelor contractante, inclusiv Groenlanda, precum și pe tot teritoriul Republicii Franceze.

(2) Prin excepție de la alineatul (1):

(a) prezenta convenție nu se aplică Insulelor Feroe, cu excepția cazului în care Regatul Danemarcei formulează o declarație în sens contrar;

(b) prezenta convenție nu se aplică niciunui teritoriu european situat în afara Regatului Unit și ale cărui relații internaționale sunt asumate de Regatul Unit, cu excepția cazului în care Regatul Unit formulează o declarație în sens contrar cu privire la un asemenea teritoriu;

(c) prezenta convenție se aplică Antilelor Olandeze, dacă Regatul Țărilor de Jos formulează o declarație în acest sens.

(3) Aceste declarații pot fi efectuate în orice moment prin notificare adresată secretarului general al Consiliului Comunităților Europene.

(4) Căile de atac exercitate în Regatul Unit împotriva deciziilor pronunțate de instanțele situate într-unul dintre teritoriile menționate la alineatul (2) litera (b) sunt considerate cauze în desfășurare în fața instanțelor din teritoriile respective.

Articolul 28

(1) Prezenta convenție este deschisă spre semnare, de către statele părți la Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, începând cu 19 iunie 1980.

(2) Prezenta convenție este supusă ratificării, acceptării sau aprobării de către statele semnatare. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare se depun pe lângă Secretariatul General al Consiliului Comunităților Europene.

Articolul 29

(1) Prezenta convenție intră în vigoare în prima zi a celei de-a treia luni următoare depunerii celui de-al șaptelea instrument de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

(2) Convenția va intra în vigoare în raport cu fiecare stat semnatar care o ratifică, o acceptă sau o aprobă ulterior, în prima zi a celei de-a treia luni următoare depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

Articolul 30

(1) Convenția rămâne în vigoare pe o durată de zece ani începând de la data intrării sale în vigoare în conformitate cu articolul 29 alineatul (1), chiar și pentru statele în raport cu care aceasta intră în vigoare la o dată ulterioară.

(2) Dacă nu este denunțată, Convenția se reînnoiește tacit din cinci în cinci ani.

(3) Un stat contractant care dorește să denunțe convenția adresează o notificare prealabilă în acest sens secretarului general al Consiliului Comunităților Europene, cu cel puțin șase luni înainte de expirarea termenului de zece ani sau de cinci ani, după caz. Denunțarea poate fi limitată la oricare dintre teritoriile la care convenția a fost extinsă printr-o declarație în temeiul articolului 27 alineatul (2).

(4) Denunțarea produce efecte numai în raport cu statul care a notificat-o. Convenția rămâne în vigoare în raporturile dintre toate celelalte state contractante.

Articolul 31

Secretarul general al Consiliului Comunităților Europene notifică statele părți la Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene cu privire la:

- (a) semnături;
- (b) depunerea fiecărui instrument de ratificare, de acceptare sau de aprobare;
- (c) data intrării în vigoare a prezentei convenții;
- (d) comunicările realizate în temeiul articolelor 23, 24, 25, 26, 27 și 30;
- (e) rezervele și retragerile de rezerve menționate la articolul 22.

Articolul 32

Protocolul anexat la prezenta convenție face parte integrantă din aceasta.

Articolul 33

Prezenta convenție, redactată într-un singur exemplar în limbile daneză, engleză, franceză, germană, irlandeză, italiană și olandeză, toate aceste texte fiind egal autentice, se depune în arhivele Secretariatului General al Consiliului Comunităților Europene. Secretarul general transmite o copie certificată guvernului fiecărui stat semnatar.

PROTOCOL

Înaltele părți contractante convin cu privire la următoarea dispoziție care se anexează convenției:

Sub rezerva dispozițiilor convenției, Danemarca poate menține normele cuprinse la punctul 169 din „Solov” (Legea maritimă) privind legea aplicabilă chestiunilor legate de transportul de mărfuri pe mare și poate modifica aceste norme fără a urma procedura prevăzută la articolul 23 din convenție.

DECLARAȚIE COMUNĂ

La data semnării Convenției privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, Guvernele Regatului Belgiei, Regatului Danemarcei, Republicii Federale Germania, Republicii Franceze, Irlandei, Republicii Italiene, Marelui Ducat al Luxemburgului, Regatului Țărilor de Jos și al Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord,

- I. preocupate să evite în măsura posibilului dispersarea normelor de drept internațional privat între multiple instrumente și divergențele între aceste norme, își exprimă dorința ca instituțiile Comunităților Europene, în exercitarea competențelor lor în temeiul tratatelor prin care au fost instituite, să facă demersuri, în cazul în care se dovedește necesar, pentru a adopta norme de drept internațional privat care să fie, pe cât posibil, coerente cu cele ale prezentei convenții;
- II. își declară intenția de a proceda, de la data semnării convenției și până la data la care articolul 24 dobândește caracter obligatoriu pentru ele, la consultări reciproce în cazul în care oricare dintre statele semnatare dorește să devină parte la o convenție căreia i-ar fi aplicabilă procedura menționată la articolul 24;
- III. luând în considerare contribuția Convenției privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale la unificarea normelor de drept internațional privat în interiorul Comunităților Europene, își exprimă opinia că orice stat care devine membru al Comunităților Europene ar trebui să adere la prezenta convenție.

DECLARAȚIE COMUNĂ

Guvernele Regatului Belgiei, Regatului Danemarcei, Republicii Federale Germania, Republicii Franceze, Irlandei, Republicii Italiene, Marelui Ducat al Luxemburgului, Regatului Țărilor de Jos și Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord,

La semnarea Convenției privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale,

Dorind să asigure o aplicare cât mai eficace posibil a convenției,

Preocupați să împiedice afectarea caracterului unitar al convenției prin divergențe în interpretarea sa,

Se declară pregătite:

1. să examineze posibilitatea de a conferi anumite competențe Curții de Justiție a Comunităților Europene și să negocieze, dacă este cazul, un acord în acest sens;
2. să instituie reuniuni periodice între reprezentanții lor.

ANEXA II

CONVENȚIA

privind aderarea Republicii Elene la Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE LA TRATATUL DE INSTITUIRE A COMUNITĂȚII ECONOMICE EUROPENE,

AVÂND ÎN VEDERE că Republica Elenă, devenind membru al Comunității, se angajează să adere la Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980,

DECID să încheie prezenta convenție și desemnează în acest scop ca plenipotențari:

MAIESTATEA SA REGELE BELGIENILOR:

Paul DE KEERSMAEKER

Secretar de stat pentru afaceri europene și agricultură,
adjunct al ministrului pentru relații externe

MAIESTATEA SA REGINA DANEMARCEI:

Ulfe ELEMANN-JENSEN

Ministru pentru afaceri externe al Danemarcei

PREȘEDINTELE REPUBLICII FEDERALE GERMANIA:

Hans-Werner LAUTENSCHLAGER

Ministru de stat pentru afaceri externe al Republicii Federale Germania

PREȘEDINTELE REPUBLICII ELENE:

Theodoros PANGALOS

Secretar de stat pentru afaceri externe al Republicii Elene

PREȘEDINTELE REPUBLICII FRANCEZE:

Roland DUMAS

Ministru pentru afaceri europene al Republicii Franceze

PREȘEDINTELE IRLANDEI:

Peter BARRY

Ministru pentru afaceri externe al Irlandei

PREȘEDINTELE REPUBLICII ITALIENE:

Giulio ANDREOTTI

Ministru pentru afaceri externe al Republicii Italiene

ALTEȚA SA REGALĂ MARELE DUCE AL LUXEMBURGULUI:

Colette FLESCH

Ministru pentru afaceri externe al Guvernului Marelui Ducat al Luxemburgului

MAIESTATEA SA REGINA ȚĂRILOR DE JOS:

W. F. van EEKELEN

Secretar de stat pentru afaceri externe al Țărilor de Jos

H. J. Ch. RUTTEN

Ambasador extraordinar și plenipotențiar,

reprezentant permanent al Țărilor de Jos

MAIESTATEA SA REGINA REGATULUI UNIT AL MARII BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD:

Onorabilul Sir Geoffrey HOWE Q.C., M.P.,

Secretar de stat pentru afaceri externe și Commonwealth,

CARE, reuniți în cadrul Consiliului, după ce au făcut schimb de depline puteri, găsite în bună și cuvenită formă,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAȚĂ:

Articolul 1

Republica Elenă aderă la Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980.

Articolul 2

Secretarul general al Consiliului Comunităților Europene transmite Guvernului Republicii Elene o copie certificată a Convenției privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale în limbile daneză, engleză, franceză, germană, irlandeză, italiană și olandeză.

Textul Convenției privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale în limba greacă este anexat la prezenta convenție. Textul în limba greacă este autentic în aceleași condiții ca și celelalte texte ale Convenției privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale.

Articolul 3

Prezenta convenție se ratifică de către statele semnatare. Instrumentele de ratificare se depun pe lângă secretarul general al Consiliului Comunităților Europene.

Articolul 4

Prezenta convenție intră în vigoare, în raporturile dintre statele care au ratificat-o, în prima zi a celei de-a treia luni de la depunerea ultimului instrument de ratificare de către Republica Elenă și cele șapte state care au ratificat Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale.

Prezenta convenție intră în vigoare pentru fiecare stat contractant care o ratifică ulterior în prima zi a celei de-a treia luni de la depunerea instrumentului său de ratificare.

Articolul 5

Secretarul general al Consiliului Comunităților Europene notifică statele semnatare cu privire la:

- (a) depunerea fiecărui instrument de ratificare;
- (b) datele de intrare în vigoare a prezentei convenții pentru statele contractante.

Articolul 6

Prezenta convenție, redactată într-un singur exemplar în limbile daneză, engleză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană și olandeză, cele opt texte fiind egal autentice, se depune în arhivele Secretariatului General al Consiliului Comunităților Europene. Secretarul general transmite o copie certificată guvernului fiecărui stat semnatar.

ANEXA III

PRIMUL PROTOCOL

privind interpretarea de către Curtea de Justiție a Comunităților Europene a Convenției privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE LA TRATATUL DE INSTITUIRE A COMUNITĂȚII ECONOMICE EUROPENE,

AVÂND ÎN VEDERE declarația comună anexată la Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980,

DECID să încheie un protocol care conferă Curții de Justiție a Comunităților Europene competența de a interpreta convenția menționată și desemnează în acest scop drept plenipotențari:

MAIESTATEA SA REGELE BELGIENILOR:

Paul DE KEERSMAEKER

Secretar de stat pentru afaceri europene și pentru agricultură, adjunct al ministrului pentru relații externe

MAIESTATEA SA REGINA DANEMARCEI:

Knud Erik TYGESEN

Secretar de stat

PREȘEDINTELE REPUBLICII FEDERALE GERMANIA:

Irmgard ADAM-SCHWAETZER

Ministru adjunct pentru afaceri externe

PREȘEDINTELE REPUBLICII ELENE:

Theodoros PANGALOS

Ministru secretar de stat pentru afaceri externe

MAIESTATEA SA REGELE SPANIEI:

Francisco FERNANDEZ ORDONEZ

Ministru pentru afaceri externe

PREȘEDINTELE REPUBLICII FRANCEZE:

Philippe LOUET

Ambasador extraordinar și plenipotențiar

PREȘEDINTELE IRLANDEI:

Brian LENIHAN

Viceprim-ministru și ministru pentru afaceri externe

PREȘEDINTELE REPUBLICII ITALIENE:

Gianni MANZOLINI

Secretar de stat pentru afaceri externe

ALTEȚA SA REGALĂ MARELE DUCE AL LUXEMBURGULUI:

Jacques POOS

Vicepreședinte al guvernului, ministru pentru afaceri externe, comerț exterior și cooperare, ministru pentru economie și clasele mijlocii, ministru de finanțe

MAIESTATEA SA REGINA ȚĂRILOR DE JOS

H. van den BROEK

Ministru pentru afaceri externe

PREȘEDINTELE REPUBLICII PORTUGHEZE

João de Deus PINHEIRO

Ministru pentru afaceri externe

MAIESTATEA SA REGINA REGATULUI UNIT AL MARII BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD:

Linda CHALKER

Ministru de stat pentru afaceri externe și Commonwealth

CARE, reuniți în cadrul Consiliului Comunităților Europene, după ce au făcut schimb de depline puteri, găsite în bună și cuvenită formă,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

Articolul 1

Curtea de Justiție a Comunităților Europene are competența de a pronunța hotărâri cu privire la interpretarea:

- (a) Convenției privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980, denumită în continuare „Convenția de la Roma”;
- (b) Convenției privind aderarea la Convenția de la Roma a statelor care au devenit membre ale Comunităților Europene după data deschiderii spre semnare a acestei convenții;
- (c) prezentului protocol.

Articolul 2

Oricare dintre următoarele instanțe poate solicita Curții de Justiție să pronunțe o hotărâre preliminară asupra unei chestiuni ridicate într-o cauză pendinte în fața instanței respective privind interpretarea dispozițiilor cuprinse în instrumentele menționate la articolul 1, în cazul în care această instanță apreciază că pentru a putea pronunța o hotărâre este necesară o decizie asupra acestei chestiuni:

- (a) — în Belgia:

la Cour de cassation (het Hof van Cassatie) și le Conseil d'Etat (de Raad van State);

- în Danemarca:

Højesteret;

- în Republica Federală Germania:

die obersten Gerichtshöfe des Bundes;

- în Grecia:
τα Ανώτατα Δικαστήρια;
- în Spania:
el Tribunal Supremo;
- în Franța:
la Cour de cassation și le Conseil d'Etat;
- în Irlanda:
the Supreme Court;
- în Italia:
la Corte suprema di cassazione și il Consiglio di Stato;
- în Luxemburg:
la Cour supérieure de justice judecând în calitate de Cour de cassation;
- în Țările de Jos:
de Hoge Raad;
- în Portugalia:
o Supremo Tribunal de Justiça și o Supremo Tribunal Administrativo;
- în Regatul Unit:
the House of Lords și alte instanțe ale căror decizii nu pot face obiectul unor căi de atac;

(b) instanțele statelor contractante în cazul în care judecă în calitate de instanțe de recurs.

Articolul 3

(1) Autoritatea competentă a unui stat contractant are dreptul să solicite Curții de Justiție să se pronunțe asupra unei chestiuni de interpretare a dispozițiilor instrumentelor menționate la articolul 1, în cazul în care hotărâri pronunțate de instanțe ale acestui stat sunt în contradicție cu interpretarea dată fie de către Curtea de Justiție, fie printr-o hotărâre a unei instanțe a unui alt stat contractant menționată la articolul 2. Dispozițiile prezentului alineat se aplică numai deciziilor care au autoritate de lucru judecat.

(2) Interpretarea dată de Curtea de Justiție în urma unei astfel de solicitări nu are efect asupra hotărârilor care au condus la solicitarea interpretării.

(3) Au dreptul de a sesiza Curtea de Justiție cu o cerere de interpretare în conformitate cu alineatul (1) procurorii generali de pe lângă instanțele supreme ale statelor contractante sau orice altă autoritate desemnată de către un stat contractant.

(4) Grefierul Curții de Justiție notifică cererea statelor contractante, Comisiei și Consiliului Comunităților Europene; în termen de două luni de la această notificare, Comisia și Consiliul Comunităților Europene au dreptul să prezinte Curții memorii sau observații scrise.

(5) Pentru procedura prevăzută în prezentul articol nu se percep taxe și nu se acordă rambursarea costurilor sau a cheltuielilor.

Articolul 4

(1) În măsura în care prezentul protocol nu dispune altfel, dispozițiile Tratatului de instituire a Comunității Economice Europene și cele ale Protocolului privind statutul Curții de Justiție anexat la acesta, care sunt aplicabile în cazul în care Curtea este chemată să pronunțe o hotărâre preliminară, se aplică de asemenea oricăror proceduri de interpretare a instrumentelor menționate la articolul 1.

(2) Regulamentul de procedură al Curții de Justiție este adaptat și completat în mod corespunzător în conformitate cu articolul 188 din Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene.

Articolul 5

Prezentul protocol face obiectul ratificării de către statele semnatare. Instrumentele de ratificare se depun pe lângă secretarul general al Consiliului Comunităților Europene.

Articolul 6

(1) Pentru a intra în vigoare, prezentul protocol trebuie să fie ratificat de șapte state în raport cu care Convenția de la Roma este în vigoare. Prezentul protocol intră în vigoare în prima zi a celei de-a treia luni de la depunerea instrumentului de ratificare de către statul care procedează ultimul la această formalitate. Cu toate acestea, dacă Al doilea protocol care conferă Curții de Justiție a Comunităților europene anumite competențe în materie de interpretare a Convenției privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980, încheiat la Bruxelles la 19 decembrie 1988 ⁽¹⁾, intră în vigoare la o dată ulterioară, prezentul protocol intră în vigoare la data intrării în vigoare a celui de-al doilea protocol.

(2) Orice ratificare ulterioară intrării în vigoare a prezentului protocol produce efecte din prima zi a celei de-a treia luni de la depunerea instrumentului de ratificare, cu condiția ca ratificarea, acceptarea sau aprobarea Convenției de la Roma de către statul în cauză să producă efecte la data respectivă.

Articolul 7

Secretarul general al Consiliului Comunităților Europene notifică statele semnatare cu privire la:

- (a) depunerea fiecărui instrument de ratificare;
- (b) data intrării în vigoare a prezentului protocol;
- (c) orice desemnare comunicată în conformitate cu articolul 3 alineatul (3);
- (d) orice comunicare efectuată în conformitate cu articolul 8.

Articolul 8

Statele contractante comunică secretarului general al Consiliului Comunităților Europene textele dispozițiilor actelor lor cu putere de lege care impun o modificare a listei instanțelor menționate la articolul 2 litera (a).

Articolul 9

Prezentul protocol produce efecte cât timp Convenția de la Roma rămâne în vigoare în condițiile stabilite la articolul 30 din convenția menționată.

⁽¹⁾ JO L 48, 20.2.1989, p. 17.

Articolul 10

Orice stat contractant poate solicita revizuirea prezentului protocol. În acest caz, președintele Consiliului Comunităților Europene convoacă o conferință de revizuire.

Articolul 11

Prezentul protocol, redactat într-un singur exemplar în limbile daneză, engleză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, olandeză, portugheză și spaniolă, toate cele zece texte fiind egal autentice, se depune în arhivele Secretariatului General al Consiliului Comunităților Europene. Secretarul general transmite o copie certificată guvernului fiecărui stat semnatar.

DECLARAȚII COMUNE**Declarație comună**

Guvernele Regatului Belgiei, Regatului Danemarcei, Republicii Federale Germania, Republicii Elene, Regatului Spaniei, Republicii Franceze, Irlandei, Republicii Italiene, Marelui Ducat al Luxemburgului, Regatului Țărilor de Jos, Republicii Portugheze și Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord,

La semnarea Primului protocol privind interpretarea de către Curtea de Justiție a Comunităților Europene a Convenției privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980;

Dorind să asigure o aplicare cât mai eficientă și mai uniformă posibil a convenției,

Se declară pregătite să organizeze, în cooperare cu Curtea de Justiție a Comunităților Europene, un schimb de informații cu privire la hotărârile care au dobândit autoritate de lucru judecat și care au fost pronunțate în conformitate cu Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale de către instanțele menționate la articolul 2 din protocolul respectiv. Schimbul de informații va include:

- transmiterea către Curtea de Justiție, de către autoritățile naționale competente, a hotărârilor pronunțate de instanțele menționate la articolul 2 litera (a) și a hotărârilor relevante pronunțate de instanțele menționate la articolul 2 litera (b);
- clasificarea și utilizarea documentară a acestor hotărâri de către Curtea de Justiție, inclusiv, în măsura în care este necesar, redactarea de compendii și traduceri, precum și publicarea hotărârilor de importanță deosebită;
- comunicarea de către Curtea de Justiție a materialelor documentare către autoritățile naționale competente ale statelor părți la protocol și către Comisia și Consiliul Comunităților Europene.

Declarație comună

Guvernele Regatului Belgiei, Regatului Danemarcei, Republicii Federale Germania, Republicii Elene, Regatului Spaniei, Republicii Franceze, Irlandei, Republicii Italiene, Marelui Ducat al Luxemburgului, Regatului Țărilor de Jos, Republicii Portugheze și Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord,

La semnarea Primului protocol privind interpretarea de către Curtea de Justiție a Comunităților Europene a Convenției privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980,

AVÂND ÎN VEDERE declarația comună anexată la Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale,

Dorind să asigure o aplicare cât mai eficientă și mai uniformă posibil a convenției,

Preocupați să împiedice afectarea caracterului unitar al convenției prin divergențe în interpretarea sa,

Își exprimă opinia că orice stat care devine membru al Comunităților Europene ar trebui să adere la prezentul protocol.

ANEXA IV

AL DOILEA PROTOCOL

care conferă Curții de Justiție a Comunităților Europene anumite competențe în materie de interpretare a Convenției privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE LA TRATATUL DE INSTITUIRE A COMUNITĂȚII ECONOMICE EUROPENE,

ÎNTRUCÂT Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980, denumită în continuare „Convenția de la Roma”, va intra în vigoare după depunerea celui de-al șaptelea instrument de ratificare, de acceptare sau de aprobare;

ÎNTRUCÂT aplicarea uniformă a normelor instituite prin Convenția de la Roma necesită înființarea unui mecanism care să asigure uniformitatea interpretării și întrucât, în acest scop, ar trebui să se confere competențe corespunzătoare Curții de Justiție a Comunităților Europene, chiar înainte de intrarea în vigoare a Convenției de la Roma în raport cu toate statele membre ale Comunității Economice Europene,

DECID să încheie prezentul protocol și desemnează în acest scop drept plenipotențari:

MAIESTATEA SA REGELE BELGIENILOR:

Paul DE KEERSMAEKER

Secretar de stat pentru afaceri europene și pentru agricultură, adjunct al ministrului pentru relații externe

MAIESTATEA SA REGINA DANEMARCEI:

Knud Erik TYGESEN

Secretar de stat

PREȘEDINTELE REPUBLICII FEDERALE GERMANIA:

Irmgard ADAM-SCHWAETZER

Ministru adjunct pentru afaceri externe

PREȘEDINTELE REPUBLICII ELENE:

Theodoros PANGALOS

Ministru secretar de stat pentru afaceri externe

MAIESTATEA SA REGELE SPANIEI:

Francisco FERNANDEZ ORDONEZ

Ministru pentru afaceri externe

PREȘEDINTELE REPUBLICII FRANCEZE:

Philippe LOUET

Ambasador extraordinar și plenipotențiar

PREȘEDINTELE IRLANDEI:

Brian LENIHAN

Viceprim-ministru și ministru pentru afaceri externe

PREȘEDINTELE REPUBLICII ITALIENE:

Gianni MANZOLINI

Secretar de stat pentru afaceri externe

ALTEȚA SA REGALĂ MARELE DUCE AL LUXEMBURGULUI:

Jacques POOS

Vicepreședinte al guvernului, ministru pentru afaceri externe, comerț exterior și cooperare, ministru pentru economie și clasele mijlocii, ministru de finanțe

MAIESTATEA SA REGINA ȚĂRILOR DE JOS

H. van den BROEK

Ministru pentru afaceri externe

PREȘEDINTELE REPUBLICII PORTUGHEZE

João de Deus PINHEIRO

Ministru pentru afaceri externe

MAIESTATEA SA REGINA REGATULUI UNIT AL MARII BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD:

Linda CHALKER

Ministru de stat pentru afaceri externe și Commonwealth,

CARE, reuniți în cadrul Consiliului Comunităților Europene, după ce au făcut schimb de depline puteri, găsite în bună și cuvenită formă,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

Articolul 1

(1) Curtea de Justiție a Comunităților Europene are, în ceea ce privește Convenția de la Roma, competențele pe care i le conferă Primul protocol privind interpretarea de către Curtea de Justiție a Comunităților Europene a Convenției privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980 ⁽¹⁾, încheiat la Bruxelles la 19 decembrie 1988. Se aplică Protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Comunităților Europene și regulamentul de procedură al Curții de Justiție.

(2) Regulamentul de procedură al Curții de Justiție este adaptat și completat în mod corespunzător în conformitate cu articolul 188 din Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene.

Articolul 2

Prezentul protocol face obiectul ratificării de către statele semnatare. Instrumentele de ratificare se depun pe lângă secretarul general al Consiliului Comunităților Europene.

Articolul 3

Prezentul protocol intră în vigoare în prima zi a celei de-a treia luni de la depunerea instrumentului de ratificare al statului semnatar care îndeplinește ultimul această formalitate.

⁽¹⁾ JO L 48, 20.2.1989, p. 1.

Articolul 4

Prezentul protocol, redactat într-un singur exemplar în limbile daneză, engleză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, olandeză, portugheză și spaniolă, cele zece texte fiind egal autentice, se depune în arhivele Secretariatului General al Consiliului Comunităților Europene. Secretarul general transmite o copie certificată guvernului fiecărui stat semnatar.

ANEXA V

CONVENȚIA

privind aderarea Regatului Spaniei și a Republicii Portugheze la Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE LA TRATATUL DE INSTITUIRE A COMUNITĂȚII ECONOMICE EUROPENE,

AVÂND ÎN VEDERE că Regatul Spaniei și Republica Portugheză, devenind membri ai Comunității, se angajează să adere la Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980,

DECID să încheie prezenta convenție și desemnează în acest scop drept plenipotențari:

MAIESTATEA SA REGELE BELGIENILOR:

Melchior WATHELET,

Vice-prim ministru, ministru pentru justiție și afaceri economice

MAIESTATEA SA REGINA DANEMARCEI:

Michael BENDIK,

Ministru pentru justiție

PREȘEDINTELE REPUBLICII FEDERALE GERMANIA:

Wolfgang HEYDE,

Director ministerial în Ministerul federal al justiției

PREȘEDINTELE REPUBLICII ELENE:

Michalis PAPACONSTANTINOU,

Ministru pentru justiție

MAIESTATEA SA REGELE SPANIEI:

Tomas DE LA QUADRA-SALCEDO Y FERNANDEZ DEL CASTILLO,

Ministru pentru justiție

PREȘEDINTELE REPUBLICII FRANCEZE:

Michel VAUZELLE,

Păstrător al sigiliilor, ministru pentru justiție

PREȘEDINTELE IRLANDEI:

Pádraig FLYNN,

Ministru pentru justiție

PREȘEDINTELE REPUBLICII ITALIENE:

Giovanni BATTISTINI,

Ambasador la Lisabona

ALTEȚA SA REGALĂ MARELE DUCE AL LUXEMBURGULUI:

Charles ELSÉN,

Prim consilier al guvernului

MAJESTATEA SA REGINA ȚĂRILOR DE JOS:

E.M.H. HIRSCH BALLIN,

Ministru pentru justiție

PREȘEDINTELE REPUBLICII PORTUGHEZE:

Alvaro José BRILHANTE LABORINHO LUCIO,

Ministru pentru justiție

MAJESTATEA SA REGINA REGATULUI UNIT AL MARIİ BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD,

John Mark TAYLOR,

Subsecretar parlamentar de stat în Ministerul Justiției,

CARE, reuniți în cadrul Consiliului, după ce au făcut schimb de depline puteri, găsite în bună și convenită formă,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

Articolul 1

Regatul Spaniei și Republica Portugheză aderă la Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980.

Articolul 2

Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale se modifică după cum urmează:

1. Articolul 22 alineatul (2), articolul 27 și articolul 30 alineatul (3) teza a doua se elimină.
2. La articolul 31, litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) comunicările efectuate în temeiul articolelor 23, 24, 25, 26 și 30.”

Articolul 3

Secretarul general al Consiliului Comunităților Europene transmite o copie certificată a Convenției privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale în limbile daneză, engleză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană și olandeză guvernelor Regatului Spaniei și Republicii Portugheze.

Textul Convenției privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale în limbile spaniolă și portugheză figurează în anexele I și II la prezenta convenție. Textele elaborate în limbile spaniolă și portugheză sunt autentice în aceleași condiții ca și celelalte texte ale Convenției privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale.

Articolul 4

Prezenta convenție se ratifică de către statele semnatare. Instrumentele de ratificare se depun la Secretariatul General al Consiliului Comunităților Europene.

Articolul 5

Prezenta convenție intră în vigoare, în raporturile dintre statele care au ratificat-o, în prima zi a celei de-a treia luni de la depunerea ultimului instrument de ratificare de către Regatul Spaniei sau de către Republica Portugheză și de către un stat care a ratificat Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale.

Prezenta convenție intră în vigoare, pentru fiecare stat contractant care o ratifică ulterior, în prima zi a celei de-a treia luni de la depunerea instrumentului său de ratificare.

Articolul 6

Secretarul general al Consiliului Comunităților Europene notifică statele semnatare cu privire la:

- (a) depunerea fiecărui instrument de ratificare;
- (b) datele de intrare în vigoare a prezentei convenții pentru statele contractante.

Articolul 7

Prezenta convenție, redactată într-un singur exemplar în limbile daneză, engleză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, olandeză, portugheză și spaniolă, toate aceste texte fiind egal autentice, se depune la arhivele Secretariatului General al Consiliului Comunităților Europene. Secretarul general transmite o copie certificată guvernului fiecărui stat semnatar.

ANEXA VI

CONVENȚIE

privind aderarea Republicii Austria, a Republicii Finlanda și a Regatului Suediei la Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980, și la Primul și Al doilea protocol privind interpretarea acesteia de către Curtea de Justiție

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE LA TRATATUL DE INSTITUIRE A COMUNITĂȚII EUROPENE,

AVÂND ÎN VEDERE că Republica Austria, Republica Finlanda și Regatul Suediei, devenind membri ai Uniunii Europene, se angajează să adere la Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980, și la Primul și Al doilea protocol privind interpretarea acesteia de către Curtea de Justiție,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Republica Austria, Republica Finlanda și Regatul Suediei aderă la:

- (a) Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980, denumită în continuare „Convenția din 1980”, astfel cum rezultă după încorporarea tuturor adaptărilor și modificărilor aduse acestei convenții prin:
  - Convenția semnată la Luxemburg la 10 aprilie 1984, denumită în continuare „Convenția din 1984”, privind aderarea Republicii Elene la Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale;
  - Convenția semnată la Funchal la 18 mai 1992, denumită în continuare „Convenția din 1992”, privind aderarea Regatului Spaniei și a Republicii Portugheze la Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale;
- (b) Primul protocol, semnat la 19 decembrie 1988, denumit în continuare „Primul protocol din 1988”, privind interpretarea de către Curtea de Justiție a Comunităților Europene a Convenției privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale;
- (c) Al doilea protocol, semnat la 19 decembrie 1988, denumit în continuare „Al doilea protocol din 1988”, privind interpretarea de către Curtea de Justiție a Comunităților Europene a Convenției privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale.

TITLUL II

ADAPTĂRI ALE PROTOCOLULUI ANEXAT LA CONVENȚIA DIN 1980

Articolul 2

Protocolul anexat la Convenția din 1980 se înlocuiește cu următorul text:

„Fără a aduce atingere dispozițiilor convenției, Danemarca, Suedia și Finlanda pot păstra dispozițiile naționale privind legea aplicabilă chestiunilor legate de transportul de mărfuri pe mare și pot modifica aceste dispoziții fără să urmeze procedura prevăzută la articolul 23 din Convenția de la Roma. Dispozițiile naționale aplicabile în materie sunt următoarele:

- în Danemarca, punctele 252 și 321 subsecțiunile 3 și 4 din «Sølov» (Legea maritimă);

- în Suedia, capitolul 13 articolul 2 alineatele (1) și (2) și capitolul 14 articolul 1 alineatul (3) din «sjölagen» (Legea maritimă);
- în Finlanda, capitolul 13 articolul 2 alineatele (1) și (2) și capitolul 14 articolul 1 alineatul (3) din «merilaki»/«sjölagen» (Legea maritimă).”

TITLUL III

ADAPTĂRI ALE PRIMULUI PROTOCOL DIN 1988

Articolul 3

La articolul 2 litera (a) din Primul protocol din 1988 se introduc următoarele liniiuțe:

- (a) între a zecea și a unsprezecea liniuță:

„— în Austria:

Oberste Gerichtshof, Verwaltungsgerichtshof și Verfassungsgerichtshof”;

- (b) între a unsprezecea și a douăsprezecea liniuță:

„— în Finlanda:

korkein oikeus/högsta domstolen, korkein hallinto-oikeus/högsta förvaltningsdomstolen, markkinatuomioistuim/marknadsdomstolen și työtuomioistuin/arbetsdomstolen”;

„— în Suedia:

Högsta domstolen, Regeringsrätten, Arbetsdomstolen și Marknadsdomstolen”.

TITLUL IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 4

(1) Secretarul general al Consiliului Uniunii Europene transmite o copie certificată a Convenției din 1980, a Convenției din 1984, a Primului protocol din 1988, a Celui de-al doilea protocol din 1988 și a Convenției din 1992 în limbile daneză, engleză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, olandeză, portugheză și spaniolă guvernelor Republicii Austria, Republicii Finlanda și Regatului Suediei.

(2) Textele Convenției din 1980, Convenției din 1984, Primului protocol din 1988, Celui de-al doilea protocol din 1988 și Convenției din 1992 în limbile finlandeză și suedeză sunt autentice în aceleași condiții ca și celelalte texte ale Convenției din 1980, Convenției din 1984, Primului protocol din 1988, Celui de-al doilea protocol din 1988 și Convenției din 1992.

Articolul 5

Prezenta convenție se ratifică de către statele semnatare. Instrumentele de ratificare se depun pe lângă secretarul general al Consiliului Uniunii Europene.

Articolul 6

- (1) Prezenta convenție intră în vigoare, în raporturile dintre statele care au ratificat-o, în prima zi a celei de-a treia luni de la depunerea ultimului instrument de ratificare de către Republica Austria, de către Republica Finlanda sau de către Regatul Suediei și de către un stat contractant care a ratificat Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale.
- (2) Prezenta convenție intră în vigoare pentru fiecare stat contractant care o ratifică ulterior în prima zi a celei de-a treia luni de la depunerea instrumentului său de ratificare.

Articolul 7

Secretarul general al Consiliului Uniunii Europene notifică statele semnatare cu privire la:

- (a) depunerea fiecărui instrument de ratificare;
- (b) datele de intrare în vigoare a prezentei convenții pentru statele contractante.

Articolul 8

Prezenta convenție, redactată într-un singur exemplar original în limbile daneză, engleză, finlandeză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, olandeză, portugheză, spaniolă și suedeză, toate cele 12 texte fiind egal autentice, se depune în arhivele Secretariatului General al Consiliului Uniunii Europene. Secretarul general transmite o copie certificată guvernului fiecărui stat semnatar.

Declarație comună

Înaltele Părți Contractante, examinând condițiile protocolului anexat la Convenția de la Roma din 1980, astfel cum a fost modificat prin Convenția privind aderarea Republicii Austria, a Republicii Finlanda și a Regatului Suediei la Convenția din 1980, precum și la Primul și Al doilea protocol din 1988,

iau act de disponibilitatea Danemarcei, a Suediei și a Finlandei de a analiza în ce măsură pot să garanteze că toate modificările ulterioare în ceea ce privește legislația lor națională, aplicabilă transportului maritim de mărfuri, respectă procedura prevăzută la articolul 23 din Convenția de la Roma din 1980.

ANEXA VII

CONVENȚIE

privind aderarea Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace la Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980, și la Primul și Al doilea protocol privind interpretarea acesteia de către Curtea de Justiție a Comunităților Europene

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE LA TRATATUL DE INSTITUIRE A COMUNITĂȚII EUROPENE,

AVÂND ÎN VEDERE Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană, în special articolul 5 alineatul (2),

REAMINTIND că, devenind membre ale Uniunii Europene, noile state membre s-au angajat să adere la Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980, și la Primul și Al doilea protocol privind interpretarea acesteia de către Curtea de Justiție a Comunităților Europene, astfel cum au fost modificate prin Convenția semnată la Luxemburg la 10 aprilie 1984 privind aderarea Republicii Elene, prin Convenția semnată la Funchal la 18 mai 1992 privind aderarea Regatului Spaniei și a Republicii Portugheze și prin Convenția semnată la Bruxelles la 29 noiembrie 1996 privind aderarea Republicii Austria, a Republicii Finlanda și a Regatului Suediei,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Republica Cehă, Republica Estonia, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Republica Ungară, Republica Malta, Republica Polonă, Republica Slovenia și Republica Slovacă aderă la:

- (a) Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980, denumită în continuare „Convenția din 1980”, astfel cum rezultă după încorporarea tuturor adaptărilor și modificărilor aduse acestei convenții prin:
- Convenția semnată la Luxemburg la 10 aprilie 1984, denumită în continuare „Convenția din 1984”, privind aderarea Republicii Elene la Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale;
  - Convenția semnată la Funchal la 18 mai 1992, denumită în continuare „Convenția din 1992”, privind aderarea Regatului Spaniei și a Republicii Portugheze la Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale;
  - Convenția semnată la Bruxelles la 29 noiembrie 1996, denumită în continuare „Convenția din 1996”, privind aderarea Republicii Austria, a Republicii Finlanda și a Regatului Suediei la Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale;
- (b) Primul protocol, semnat la 19 decembrie 1988, denumit în continuare „Primul protocol din 1988” privind interpretarea de către Curtea de Justiție a Comunităților Europene a Convenției privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, astfel cum rezultă după încorporarea tuturor adaptărilor și modificărilor aduse acestei convenții prin Convenția din 1992 și Convenția din 1996;
- (c) Al doilea protocol, semnat la 19 decembrie 1988, denumit în continuare „Al doilea protocol din 1988”, care conferă Curții de Justiție a Comunităților Europene anumite competențe de interpretare a Convenției privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale.

TITLUL II

MODIFICĂRI LA PRIMUL PROTOCOL DIN 1988

Articolul 2

La articolul 2 litera (a), se adaugă următoarele liniuțe:

(a) între prima și a doua liniuță:

„— în Republica Cehă:

Nejvyšší soud České republiky

Nejvyšší správní soud”;

(b) între a treia și a patra liniuță:

„— în Estonia:

Riigikohus”;

(c) între a opta și a noua liniuță:

„— în Cipru:

Ανώτατο Δικαστήριο

— în Letonia:

Augstākās Tiesas Senāts

— în Lituania:

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas”;

(d) între a noua și a zecea liniuță:

„— în Ungaria:

Legfelsőbb Bíróság

— în Malta:

Qorti ta' l-Appell”;

(e) între a unsprezecea și a douăsprezecea liniuță:

„— în Polonia:

Sąd Najwyższy

Naczelny Sąd Administracyjny”;

(f) între a douăsprezecea și a treisprezecea liniuță:

„— în Slovenia:

Ustavno sodišče Republike Slovenije

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

— în Slovacia:

Najvyšší súd Slovenskej republiky”.

TITLUL III

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 3

(1) Secretarul general al Consiliului Uniunii Europene transmite o copie certificată a Convenției din 1980, a Convenției din 1984, a Primului protocol din 1988, a Celui de-al doilea protocol din 1988, a Convenției din 1992 și a Convenției din 1996 în limbile daneză, engleză, finlandeză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, olandeză, portugheză, spaniolă și suedeză guvernelor Republicii Cehe, Republicii Estonia, Republicii Cipru, Republicii Letonia, Republicii Lituania, Republicii Ungare, Republicii Malta, Republicii Polone, Republicii Slovenia și Republicii Slovace.

(2) Textele Convenției din 1980, Convenției din 1984, Primului protocol din 1988, Celui de-al doilea protocol din 1988, Convenției din 1992 și Convenției din 1996 în limbile cehă, estoniană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, polonă, slovacă și slovenă sunt autentice în aceleași condiții ca și celelalte texte ale Convenției din 1980, Convenției din 1984, Primului protocol din 1988, Celui de-al doilea protocol din 1988, Convenției din 1992 și Convenției din 1996.

Articolul 4

Convenția se ratifică de către statele semnatare. Instrumentele de ratificare se depun pe lângă secretarul general al Consiliului Uniunii Europene.

Articolul 5

(1) Prezenta convenție intră în vigoare, în raporturile dintre statele care au ratificat-o, în prima zi a celei de-a treia luni după depunerea celui de-al doilea instrument de ratificare.

(2) Ulterior, prezenta convenție intră în vigoare pentru fiecare stat semnatar care o ratifică ulterior în prima zi a celei de-a treia luni după depunerea instrumentului său de ratificare.

Articolul 6

Secretarul general al Consiliului Uniunii Europene notifică statele semnatare cu privire la:

(a) depunerea fiecărui instrument de ratificare;

(b) datele de intrare în vigoare a prezentei convenții pentru statele contractante.

Articolul 7

Prezenta convenție, redactată într-un singur exemplar original în limbile cehă, daneză, engleză, estoniană, finlandeză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, olandeză, polonă, portugheză, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză, toate cele 21 de texte fiind egal autentice, se depune în arhivele Secretariatului General al Consiliului Uniunii Europene. Secretarul general transmite o copie certificată guvernului fiecărui stat semnatar.
